

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของอาจารย์ในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขต่อการปรับองค์กรเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐ เปรียบเทียบระดับความพร้อมของอาจารย์ ต่อการปรับองค์กรเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงาน และคุณวุฒิการศึกษา กับความพร้อมต่อการปรับองค์กรเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐ ศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อม รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยต่อการปรับองค์กรเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐ การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 31 คน และอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงในวิทยาลัย จำนวน 1,143 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจ ทศนคติสมรรถนะในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติจริง แบบสอบถามดังกล่าวได้รับการหาค่าความเที่ยงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.69 0.91 0.89 0.90 ตามลำดับ และแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมวิทยาลัยเพื่อปรับเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐ

ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐในระดับปานกลาง คือ ตอบถูกระหว่าง 10 – 15 ข้อ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 13.26 ทศนคติของอาจารย์ต่อการเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐทุกด้านอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.83 ทศนคติด้านการบริหารดีกว่าด้านอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.00 สมรรถนะของอาจารย์ในการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาพบว่า อาจารย์มีสมรรถนะรวมทุกด้านในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.99 ส่วนการปฏิบัติจริงตามภารกิจหลัก พบว่ามีการปฏิบัติมากในด้านการเรียนการสอน และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 75.48 และ 72.22 ตามลำดับ ส่วนด้านการวิจัยมีการปฏิบัติจริงต่ำสุด มีจำนวนร้อยละ 37.48 เท่านั้น จากการเปรียบเทียบระดับความพร้อมของอาจารย์ที่มีต่อการเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐพบว่า ความพร้อมในด้านความรู้มีความแตกต่างกันในระหว่างผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือหัวหน้าภาค กับอาจารย์ระดับปฏิบัติการ ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และสมรรถนะในการปฏิบัติภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และการปฏิบัติจริงพบว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยมีค่าคะแนนสูงสุด ระดับความรู้ความเข้าใจ และทศนคติต่อการเป็นสถาบันการศึกษาในกำกับของรัฐ ระหว่างอาจารย์ในวิทยาลัยเครือข่ายภาคมีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงาน และคุณวุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ความเข้าใจ ($r = .213$ และ $.219$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ ประสบการณ์ด้านการสอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติของอาจารย์ สมรรถนะและการปฏิบัติจริงของอาจารย์ตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ วุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะและการปฏิบัติจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจ ยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติของอาจารย์ ($r = .333$) สมรรถนะในการปฏิบัติงาน ($r = .258$) และการปฏิบัติจริงของอาจารย์ ($r = .098$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ นอกจากนี้สมรรถนะของอาจารย์ในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติจริง ($r = .076$) ของอาจารย์ยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$